

Resolution No. 4. Totis and Talwars
(Changing their designation and converting these offices into salaried appointments).

ಶ್ರೀ ಜೆ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ (ಚಿಂತಾಮಣಿ-ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ,

“ನಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಪದ್ಧತಿ ಯಿಂದ ಅಪ್ಪಶ್ಯತೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದ ರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಹರಿಜನರು ಮುಂದುವರಿ ಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ಪೂರ್ವದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ರೈತರಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಿರಾಸಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯ ವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ”

ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ಯ ಶ್ಯತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತೋಟ, ತಳವಾರರಿಗೆ ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ತಳವಾರರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ದನ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಆ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕು; ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಎದಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ನಿರ್ಭಂದಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಹಾಕಿ, ಅವುಗಳ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಯಬೇಕು. ಸುಲಿಯದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರೇನಾದರೂ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿದರೆ ಪಜೀರಾ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ, ಅವರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಈ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಕೊಡುವಾಗ ಏನಾಗು ತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಗಾಡೆ ಇದೆ: ಜೇನುತುಪ್ಪ ತೆಗೆ ಯುವವರು ಜೇನುತುಪ್ಪದ ಸವಿ ನೋಡದೆ ಇರು ತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇವರು ಚರ್ಮ ಸುಲಿದಮೇಲೆ, ಅದರ ಮಾಂಸ ತಿಂದೇ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೊಸ ದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ತಂದೆತಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಮುದುಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದರೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ದನ ಗಳೇನಾದರೂ ಆ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯದಿಂದ ಸತ್ತುಹೋದರೆ ಆ ದನದ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆ ರೋಗ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಇವರು ಮುಟ್ಟಲೇ ಬೇಕು. ಡಾಕ್ಟರುಗಳಲ್ಲ; ಸಾಬೂನು ಮತ್ತೊಂದು ಮಗದೊಂದು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟಣ ಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನುಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಆಸ್ಪತ್ಯತೆ ಎನ್ನುವುದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗತಾನೆ ಹೇಳಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಸ್ಪತ್ಯತೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣ ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಶುವೈದ್ಯ

ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ, ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಈ ದನಗಳ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಸಿ ಚರ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಕಂಪೋನ್ನು ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅದರ ಶರೀರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಗೊಬ್ಬರ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಗೊಬ್ಬರವು ಆಗುವುದಲ್ಲದೆ ಯಾವವಿಧವಾದ ಕಾಯಿಲೆಗಳೂ ಕೂಡ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಬದನಾಕರರು. ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಒಂದು ಇರಾಖೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಅದರೂ ಬರ್ಚು ಮಾಡ ತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಈ ಬದ ನಾಕರರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 3 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ 6 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಂಬಳ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡಪ್ಪ ಗೌಡರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿಕೂಡ ಬಂದಿ ತ್ತಂತೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈಲ್ವೇಸೆನ್ನು, ಇರಿಗೇಷನ್ ಸೆನ್ನು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ಮಿರಾಸೆ ಸೆನ್ನು ಎಂದು ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಈಗಿನೋ ತಾವು ಮಿರಾಸೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ, ಅವರ ಕಷ್ಟಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳು ಹೇಳತೀರಲಾಗಿವೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಇರಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಕರರು ಸರದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುವವರೇ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 12 ತಿಂಗಳೂ ಕೂಡ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಳೇಲು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು, ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕು. ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವೇನೋ ಈಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಲ್ಲಿದೆ, ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದ ಹೇಗಿದೆ, ಎಂದು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಏನಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಎಂದು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಈ ತೋಟ, ತಳವಾರರು ಅನ್ನ ತಕ್ಕ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಪೂರ್ವದಿಂದ ಬಂದಂಥ ಅನೇಕ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಈಗ ಮಾಯವಾಗಿವೆ. ಅಂಥಾದ ರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದೇನೂ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಗ್ರಾಮದವರು ಮನೆಗಿಷ್ಟು ಎಂದು ದವಸ ಕೊಡುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ, ನೀವು ಚರ್ಮಸುಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಿರಾ ಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅವರು ಎಕರೆಗೆ ಮೂರುಸೇರಿನಂತೆ ಕಾಳುಕೊಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಈಗ ನನಗೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಬೇಕೆಂಬ ದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಇದನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನೀಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

“That this Assembly is of the opinion that the prevailing old

names of the Thoties and Talaries in the State be abolished by giving them new designations and they be given salary instead of *miras* they now get from the raiyats, as the present system has stood as a great barrier to their progress and also tends to increase the sense of untouchability."

* ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ (ನಂಜನಗೂಡು—ಅನು ಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಮಾನ್ಯ ಸೂಚಕರು ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಮಿರಾಸೆ ಪದ್ಧತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಇದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪದೇ ಪದೇ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದೇನು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರ ತಾತ್ಕಾರ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕವರಿಗೆ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆಯೋ ಏನೋ, ಅಂತೂ, ಅದೇನು ಕಾರಣ ದಿಂದಲೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಅಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಟೀಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳು ಸಂಘ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಪೋಟಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಯಿತು, ಅದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಈ ಪಟೀಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗಿಕೆಯ ವಂತಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಗಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ತಪ್ಪಿಸದೆ ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದೂ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಎಂದರೆ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲವರನ್ನೂ ಆ ಪಟೀಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ತೋಟಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಸ್ವಂತ್ಯರೆಂದು ಆ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ಪಟೀಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಹೆರಿಡ್ವಿಸ್ತನ್ನು ತೆಗೆಯಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಬಡ ಮೈನರ್ ವಿಲೇಜ್ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಹೇಳುವವರೂ ಕೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಡವರ ಬಂಧುಗೃಹಾದಂಥ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಮೇಲಾದರೂ, ಈ ಬಡಪಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಾದರೂ ಇವರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ತಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 26 ಸಹಸ್ರ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ತರಬೇತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 79 ರಿಂದ 80 ರವರೆಗೂ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಅಂಶ

ಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಎಂದರೆ ಈ ಪಟೀಲ್-ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ಪೋಟಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಎಂದರೆ ಅವರು ವಸೂಲ್ಯಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟರಂತೆ ಪೋಟಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ, ಮೊನೆ ತಾನೆ ಒಟ್ ಮಾಡಿದಂಥ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪಟೀಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳ ಪೋಟಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 17-18 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. I do not remember the exact amount. ಹೀಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಈ ಪಟೀಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪೋಟಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಇಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬೇರೆ ಮೈನರ್ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರುಗಳಿಗೆ ಮಿರಾಸೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ—ಎಂದರೆ ತರಿ, ಬಾಗಾಯಿತು ಮತ್ತು ಖುಷ್ತಿ ಈ ವಿಭಾಗದಮೇಲೆ ಎಕರೆಗೆ ಇಷ್ಟುಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಕರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 3-4 ಸೇರು ಕಾಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೋಗಲಿ ಇದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಒಂದು ರಾಲ ಬರ್ ಆಫ್‌ಜಕ್ಕಿನಮೇಲೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಇದನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡಲು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಮರದ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳದಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಈ ಮಿರಾಸೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಅದೇರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ 1942 ರಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಎಂದರೆ 1942 ರಲ್ಲೇ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾಗ್ಗೆ, ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಇದ್ದಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೆನು. ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರನ್ನೂ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಆಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು. ಆ ದಿವಸ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ ನವರೂ ಕೂಡ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದೆವು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮೈನರ್ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದಿತು. ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೊಂದು ವೇಳೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಆ ಮಿರಾಸೆಯನ್ನಾದರೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಸೂಲ್ಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೂಚ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದ್ದಿತು. ಆ ದಿವಸ ನಾವು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಈ ಮಿರಾಸೆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಈಗ ಆ ಮದ್ರಾಸ್-ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯ.)

ತಿರುವಂತೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು. ಹಾಗೆ ಈ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 22-23 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಬರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಆಗ ಈ ಮಿರಾಸೆ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದಂಥ ರೂಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಸೀಜರುಗಳು ಬಹಳ ದೋಷಯುಕ್ತವಾದವುಗಳಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೂಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಮಿರಾಸೆಗಳನ್ನೇ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂದಾಯವಾಗುವಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗ್ರಾಮನೌಕರರೂ ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಮಿರಾಸೆ ತೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡಬೇಕೆಂದೂ, ಆ ತೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರು ಸುಗ್ಗಿಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಳನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡಿ ಇವರಿಗೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜಮಾಬಂದಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಝಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಹುಕುಂ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆರ್ಡರನ್ನು 1945ರಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಒಂದು ತೆಜ್ಜೆಯನ್ನೂ ನಹ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈಗ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 17 ಲಕ್ಷ ಗ್ರಾಮಗಳಿವೆ. ಇಷ್ಟು ಗ್ರಾಮಗಳ ಪೈಕಿ ಈ ದಿವಸ ಯಾವಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ಮಿರಾಸೆ ತೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಈ ಮಿರಾಸೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲ್ಯಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿ ಈ ನೌಕರರಿಗೆ ಮಿರಾಸೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ರಿಪನ್ಸೊ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ನೋಟನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಆರ್ಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ಮಿರಾಸೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ಅದು ನಿಜವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನೀಗ ಧಾರೆಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರಿ ಹುಕುಂನಲ್ಲಿ ಮಿರಾಸೆಯನ್ನು ಯಾವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಾರುಯಾರು ಪಜೀರ್ ಶ್ಯಾನು ಭೋಗರುಗಳು ವಸೂಲ್ಯಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ ಅಂಥವರಿಗೆ ಅವರ ಪೋಟಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಜಮಾಬಂದಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಿರಾಸೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಿರಾಸೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು 5 ವರ್ಷಕಾಲದವರೆಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ, ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಯಾವರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಪರೀಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಇದು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯದಹೊರತು ಆಗ ಕ್ಯಾಷನ್ನು ಅಂದರೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಆ 1945ರ ಆರ್ಡರಿನಲ್ಲೇ ಸೂಚನೆಮಾಡಿದರು. ಹಾಗೆ ಆ ದಿವಸ ವಿಧಿಸಿದ್ದ 5 ವರ್ಷದ ಅವಧಿ ಯಾವಾಗಲೋ ಮುಗಿದ ಹೋಯಿತು. ಈಗ 1955 ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ 10 ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ವಿಚಾರ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಿತಿಯವರ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“They are in these circumstances not in favour of any change and are of the opinion that at any rate the position may be reviewed at the end of five years after gaining experience of the working of this system with the additional safeguard proposed by them. Government agree with the views of this Committee in this respect.”

ಎಂದು ಇದೆ. ಈಗ ಆ 5 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿ ಪೂರೈಸಿ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ 5 ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಈ ಮಿರಾಸೆ ಪದ್ಧತಿಯು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಂಥ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಇದನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ, ಹಿಂದಿನ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದ ಮೇರೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದಂಥ ಆಗತ್ಯ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಮಾನೇರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸುಮಾರು 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ನೌಕರರಂತೆಯೇ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಕೆಳ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರೂ ನಹ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಳಹದಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯಾಗಿರುವಂಥ ನೌಕರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿತಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆದಾಯ 5-6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿತ್ತು. ಈಗಲಾದರೋ 22 ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲಾದರೂ ಏಜಿಡತಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಈ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಈ ದಿವಸ ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂಥ ಉಂಬಳಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೂ ರ್ಯಾಂಡ್ ರಿವಿಜ್ ಸಮಿತಿಯವರ ತೀರ್ಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರವರಿಗೇ ಖಾಯಂಮಾಡಿ, ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಈ ಬಡಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ಇವರಿಗೆ ತಾವು ಬಂದಿತು ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪೈ. ಎಂ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ (ಕಡೂರು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಸುಮಾರು 70-80 ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ನಿರ್ಣಯದ ಸೂಚಕರಿಗೂ ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ನಿಷ್ಕೂರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಒಂದೊಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೂ ದರೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ 5-10 ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರವಾದರೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಎಳಂದೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ನಾನು ಆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—It is left to the House.

Sri Mulka GOVINDA REDDY (Chitaldrug).—We agree to the suggestion made by Sri Chandrasekharaiya. Better we go through as many Resolutions as possible.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಅನೇಕವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ನಮಗಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ತರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ತಾವು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆಯೋ ಅದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I have no objection to give time for some Hon'ble Members to speak; but some of the Hon'ble Members have raised this point that there are so many resolutions, that it is better to cover all these and that if there is only any difficulty or any controversy, some Hon'ble Member may be allowed to speak; otherwise the Government may reply and the House can go on to the next resolution. That is the intention of the House and I must carry out the intention of the House.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ನನಗೆ ತಾವು ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಹೊಳರಾಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಯಾವ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರು ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ನಿರ್ಣಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಾದರೂ ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದೇ, ಸ್ವಾಮಿ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇತರ ಸದಸ್ಯರಾಗಲೇ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ತಾವು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಡಿ.

2 P.M.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅನಂತರ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ, ಸ್ವಾಮಿ.

Mr. SPEAKER.—Yes. The Hon'ble Member will speak for two minutes. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಬೇರೆ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವಿದ್ದರಾಗಾಯಿತು ತರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಹೋದರೂ ಕೂಡ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಂದೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈಗಲೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. Constitution ಪ್ರಕಾರ 23(1)(2) Article ಪ್ರಕಾರ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತೋಟ, ತಳವಾರರು ಅವರ ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳಾದಿಯಾಗಿ ಪಚೀಲ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಸಹ ಇಲ್ಲದೆ, ಉಪವಾಸದಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ, ಅವರು ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು? ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಗಸಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನುಪುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಚೀಲ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು instructions ಕೊಟ್ಟು ಪಕ್ಕಟೀ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆಂದು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ defamation ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ತೋಟ ತಳವಾರರನ್ನು ಬಹಳ neglect ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವರು ದುಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಈಗಲೂ ಕೂಡ ದುಡಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ಯಾವನ್ಯಾಯ? ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿರುವ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಳದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ದಿನಕ್ಕೆ 25 ರೂಪಾಯಿ T.A., D.A. ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. 24 ಘಂಟೆ, ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆ, ಮಳೆ ಬಿಸಿಲೆನ್ನದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಿಗೆ 1½ ಅಂಚೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದು ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ? ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ

(ಶ್ರೀ ಟಿ ಹನುಮಯ್ಯ.)

ಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಘಂಟೆಕಾಲ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿ T.A. ಮತ್ತು D.A. ಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಸುಮಾರು 25 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೂ, ಹಾಗೆಯೇ ಪಟ್ಟಣ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ, ಸಂಬಳದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ. ಇದೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ನಾವು ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕೈಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಏನೆಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿನ ಮಿರಾಸಿ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂಬಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಐದು ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದನೆ ಪಂಗಡ ಪಟೇಲರು, ಎರಡನೆ ಪಂಗಡ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಮೂರನೆ ಪಂಗಡ ತೋಟಗಳು, ನಾಲ್ಕನೆ ಪಂಗಡ ತಳವಾರರು, ಐದನೆಯ ಪಂಗಡ ನೀರಗಂಟಿಗಳು. ಪಟೇಲರು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೆ ಪೋಲೀಸಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತೋಟ, ತಳವಾರ ಮತ್ತು ನೀರಗಂಟಿ ಇವರುಗಳಿಗೆ ರೈತರಿಂದ ಮಿರಾಸಿಯನ್ನು ವಸೂಲ್ಯಾಡತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ತೋಟಗಳು ಗ್ರಾಮದ watchmen ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳು ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪಟೇಲರಿಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಖಾಸಗಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಳವಾರರು village sounts ಅಂತೆ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಸುಳಿವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಪಟೇಲರಿಗೆ ತಿಳಿಸತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀರಗಂಟಿಗಳು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆರೆ ಮತ್ತು ಕುಂಟೆಗಳ ನೀರನ್ನು ಹಾಯಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇವರುಗಳಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಮಿರಾಸಿ ಸಲ್ಲುತ್ತಿಲ್ಲ, ಈ ಮಿರಾಸಿ ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪದೇ ಪದೇ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. 1943ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಶೇಷಾದ್ರಿಯವರು ಆ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಮಿರಾಸಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ, ಆದರೆ ಮಿರಾಸಿಯನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಸೂಲ್ಯಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ

ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಟಾಗಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ನೂಜನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—1943ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ.—ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಇದ್ದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈ ಸಮಿತಿಯವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡಿ 1945ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಂದಿಚೆಗೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪುನಃ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯನವರು ನೂಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೇ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ನೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಜಿ. ನರಸೀಪುರ).—ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಲ್ಲಿ ಸಂಬಳವಿದೆ ಎಂದು ನೆನಪು. I want notice.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯಬೇಕು?

Mr. SPEAKER.—All the village officers, I think, are getting pay.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಈಗಿನ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 1943ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದಾಗ 23 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಠೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಿನ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ತೋಟ ಮತ್ತು ತಳವಾರರು ಸರ್ಕಾರದ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೇ? 27 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾವು 30 ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವುದು ಹೆಚ್ಚೆ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲು).—23 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಬರೀ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಸೇರಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ?

SEVADAL AND SCOUT ORGANISATIONS

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಮಿರಾಸೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಅಮರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ.—ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೆ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದು ಬಹಳವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ಎಳಂದೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ತೋಟ ತಳವಾರರ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತೀರಾ ಅಥವಾ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಪಟೇಲರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. ಈ ತೋಟ, ತಳವಾರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವರು ಆಗ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈಗ ಪಟೇಲರು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಪೋಷಗಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ 10 ರೂಪಾಯಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು 25 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಪೋಷಗಿ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಸಾಲದು ಎಂದು ಪಟೇಲರು, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳು ವಾದಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಈಗ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಇಳಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ಶ್ರೀವಾಣಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಪಟೇಲರು ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ್ದು ಸಹಜವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಈಗ ಪಟೇಲ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟುದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ.—ಪಟೇಲರು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಆದರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಜಿಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ತೋಟ ತಳವಾರರು ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಅರ್ಜಿಲು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ.—ಪ್ರಾಣಹೋಗಲಾರದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾನು ಆಖ್ಯಾರಾಗಿ ಅಂಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅವರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ.—ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ನಿರ್ಣಯದ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ

ಅದನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಯೂ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಭರವಸೆಯ ಮೇರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

The resolution was, by leave, withdrawn.

Resolution No. 5. Amalgamation of Adult Education, Sevadal and Scout Organisations.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ:

“This Assembly is of the opinion that Adult Education, Sevadal and Scout Organisations that are existing separately in the State be amalgamated into one.”

ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಸೂಚನೆಯೊಂದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕ ಅಕ್ಕಾಡಮಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರ, ಸೇವಾದಳ, ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ, ದೇಶದ ಜನರು ಜಾಗೃತೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಯಾವುದನ್ನು ಕೆಳ ಬೇಕು, ಯಾವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಚಾರಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮೊನೆ ಹರಿಜನ ಕಾಫಫರ್ತಿಸ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿದಾಗ, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆವು. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸೇರಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ನೌಕರರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಜನರು ಒಂದೊಂದರ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೇವಾದಳ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಪ್ರಚಾರ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮುಕ್ತಾ ಲರಷ್ಟು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ, ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಒಂದು ಸ್ಕ್ರೀಮಿನ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಂದುಸಾರಿ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಮೂಲಕ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.